

LETNÍ
FILMOVÁ ŠKOLA
/ UHERSKÉ
HRADIŠTĚ
(42)

PÁTEK 22. 07.

SOBOTA 23. 07.

NEDĚLE 24. 07.

PONDĚLÍ 25. 07.

ÚTERÝ 26. 07.

STŘEDA 27. 07.

ČTURTEK 28. 07.

→ PÁTEK 29. 07.

SOBOTA 30. 07.

2 Soutěž

3 Rozhovor: Julie

Taymorová

4 Spektrum: Mumblecore

5 Z dnešního programu

doporučujeme

6 Rozhovor: Léna Rouzelová ze CinEdu

7 Komiks

FRANCES HA
R. NOAH BAUMBACH
▶ PÁTEK 29. 07.
TENISOVÁ HALA / 20.30

ZÍTRA SE BUDE MUMLAT VŠUDE!

Mumláni není jen výsadou mumblecore sekce. Vybrali jsme film, herce i věštkyni, kteří by se do této umělecké vlny také dali v klidu zařadit.

Králova řeč – vlajková loď mumblecoru. Snímek ukazuje, jaké výhody může přinést, když neumíte pořádně artikulovat – dotáhnete to až na královský trůn.

Sylvester Stallone – možná je to tím, kolik ran dostal, ale Sylvesterovi prostě není rozumět! Co když mezi vším tím pobíháním utrousil něco moudrého a my to nechytily? No, i když... podtitul šestého *Rockyho* zní „nic nekončí, dokud to opravdu neskončí“. Takže asi v pohodě.

Sean Connery – herec, který se rozhodl jít proti proudu mumláni a vytvořil vlastní odnož – šišláni. Existuje snad něco víc sexy, než když James Bond křičí omluvně na lepu děvku, zatímco ji používá jako živý štít: „Šáry bejby, á jem šou šáry!“

Jolanda – i Česko se může pochlubit svým přeborníkem. Jolanda mumlá krásně a navíc se jí všechno trochu plete. Asi „neustále hodně truhlila“. „Vy máte dobrý, nemáte nic!“

SOUTĚŽ

Chcete získat dárkovou tašku LFS? Stačí zodpovědět dvě „mumblecorové“ otázky, správné odpovědi nám poslat na e-mail filmovelisty@lfs.cz a výhra může být vaše. K zodpovězení první otázky stačí chvíli googlovat, druhá je pak o něco záladnější.

1. Americká režisérka Lynn Sheltonová, jež natočila snímek *Pornoden*, který se promítá dnes ve 23.59 ve Sportovní hale, debutovala v roce 2006 dramatem *We Go Way Back*, které zaznamenalo úspěch na festivalu Slamdance. Jmenujte alespoň jedno ocenění, jež tam film získal.

2. Zajděte si dnes od 18 hodin do Sportovní haly na snímek *Barevné kolo* a zaměřte se na scénu s pruderním hotelovým recepčním, který nechce, aby spolu v jednom pokoji spaly nesezdané páry. Recepční vypráví mimo jiné o svém manželství – v kolika letech se ženil?

SRDCOVKA VIKTORA PALÁKA: ŠMÍRÁK

Okolnosti výroby, a zejména přijetí snímku *Šmírák* jsou takřka stejně zajímavé jako dílo samotné – výrazný titul o vyšinutém vrahovi odehrávající se v prostředí filmařů stál jeho režiséra Michaela Powella kariéru, dnes je ale vzýván jako mimořádné dílo. Jeho nepřímá zásluha spočívá také v tom, že dal jméno jedné z kapel Mikea Pattona; Peeping Tom jsou považováni za jeho posluchačsky nejvtěpnější spolek od dob Faith No More. Barvitý technicolorový snímek, který šel do kin jen pár měsíců

před Hitchcockovým *Psychem*, je dodnes trefným komentářem k voyeurské povaze filmu a fascinující podívanou, která zaručeně zacvičí s fanoušky Petera Stricklanda anebo italského žánru giallo. Zajděte si na něj **dnes od 9.30 do Sportovní haly**.

▶ STANE SE

DEN AČFK

I letos má na Filmovce svůj den Asociace českých filmových klubů. Bude mít hned tři vrcholy. V 16.00 začne na plácku u Hvězdy fotbalové klání, jehož moderace se ujali Jan Jílek, Iva Hejlíčková a Alžběta Šáchová. O hodinu později pak v kině Hvězda zažije svou obnovenou premiéru *Baron Prášil*, digitálně zrestaurovaný snímek filmového kouzelníka Karla Zemana z roku 1961 s Milošem Kopeckým v titulní roli. A ve 20.30 si pak zajděte do Hvězdy znovu, po krátkém předfilmu *Krásná neznámá* se bude promítat další premiérová digitálně zrestaurovaná bomba – muzikál Ladislava Rychmana z roku 1964 *Starci na chmelu*, který do kin přichází v rámci Projektu 100. Uvedou ho Michal Bregant a Jeanne Pommeauová z NFA a Vlastimil Harapes a Ivana Kubicová, kteří si v něm zahráli menší role. Zároveň při té příležitosti obdrží Výroční cenu AČFK Zdeněk Fiala „za dlouholetou práci ve Filmovém klubu Slavičín, zejména za svou soustavnou činnost s mladými lidmi v rámci projektu Film a škola“. Jak *Baron Prášil*, tak *Starci na chmelu* vstoupí do distribuce 1. srpna.

CINED SE PŘEDSTAVUJE

→ Kino Reduta 2 13.30

Jak by učitelé mohli ve své výuce kreativněji využívat filmové médium? CinEd (European Cinema Education for Youth) je mezinárodní vzdělávací projekt, který inicioval Institut français a v němž ČR zastupuje AČFK. Od 13.30 představí v Redutě 2 zakladatelé CinEdu v čele s Lénou Rouxelovou rok jeho fungování i výhled do budoucna. Od 17.30 tamtéž proběhnou projekce kraťasů *Začátek školního roku* Jacquese Roziera a *Světýlko* Alaina Gomise. Nathalie Bourgeoisová a Isabelle Bourdonová ze Cinémathèque française pak mj. v návaznosti na tyto snímky představí interaktivní metodické materiály určené všem, kteří se zabývají filmovým vzděláváním. Vstup je zdarma.

VOJTA DUKÁT:

A SLICE OF TIME

→ Respekt stan 16.30

Moravský fotograf Vojta Dukát zaznamenal před 25 lety odson posledních jednotek sovětských okupačních vojsk z Československa. A dnes můžete v Respekt stanu zhlédnout malou ukázkou z 35 hodin unikátního videomateriálu, který dosud nebyl definitivně zpracován.

Připomínáme soutěž na Instagramu! Stačí se vyfotit v tematickém VHS koutku u kina Hvězda, označit na Instagramu fotku #lfsvhs a tři z vás s nejvíce lajky vyhrají trička a batůžky. Soutěžít můžete až do neděle!

NA LFS MOBILNĚ!

STAHUJTE OFICIÁLNÍ MOBILNÍ APLIKACI LETNÍ FILMOVÁ ŠKOLA 2016

▶ ANDROID

▶ iOS

+ CELÝ PROGRAM V TELEFONU, DETAILNÍ ANOTACE, SESTAVENÍ ULASTNÍHO PROGRAMU, INTERAKTIVNÍ I OFFLINE MAPA FESTIVALOVÝCH MÍST A KAPACITY SÁLŮ

HODNOŤTE POMOCÍ APLIKACE FILMY A DOPROVODNÝ PROGRAM A DEJTE TAK DRAMATURGŮM ZPĚTNOU VAZBU. HLEDÁME TOP 3 SNÍMKY LETOŠNÍ FILMOVKY.

Facebook TAGUJ #LFS2016

Instagram LETNÍFILMOVÁŠKOLA

Twitter @LFSKOLA

YouTube LETNÍ FILMOVÁ ŠKOLA

UHERSKÉ HRADIŠTĚ

OFICIÁLNÍ HASHTAG: #LFS2016

KE STAŽENÍ MŮŽETE VYUŽÍT

BEZPLATNÉ WI-FI U KINĚ HVĚZDA.

LFS.CZ

AMERICKÁ REŽISÉRKA JULIE TAYMOROVÁ: KDYŽ SI ŽENA PROSAZUJE SVOU, JE ZA MRCHU

IVA PŘIVŘELOVÁ

Režisérka komerčně neúspěšnějšího divadelního muzikálu všech dob *Lví král* se ve filmu nebojí aktualizovat Shakespeara či Beatles. Neobává se ani výrazné vizuální stylizace, kterou preferuje před realistickým ztvárněním. Na LFŠ přijela Julie Taymorová debatovat o svých pozoruhodných filmech *Titus*, *Frida*, *Bouře* a *Across the Universe* a také tu převzala Výroční cenu AČFK.

Na LFŠ se promítají čtyři vaše tituly. Ten pátý, filmová verze vaší divadelní inscenace *Sen noci svatojánské*, u nás není moc známý. Co je to za projekt?

Jeden producent z britského studia Ealing viděl mou inscenaci na divadle a řekl mi, že bych z toho měla udělat film a že mi na to dá peníze. Předtím jsem už natočila záznam dvou svých operních věcí, ale tentokrát jsem chtěla jít dál. Výsledek je tedy takový hybrid. Nafilmovali jsme čtyři divadelní představení, pak jsem pustila kameramana přímo na jeviště, kdy jsme pro něj scény opakovali, případně měnili, pokud jsem s něčím nebyla spokojená. Ve filmu jsou i detaily, záběry reakcí, střihy, které pomáhají divákům pochopit různé významové nuance.

I váš celovečerní debut vyšel z divadelní hry. *Tita* jste natočila proto, že je to vaše nejoblíbenější Shakespearova hra?

Mám tu hru sice nejradši, ale to nebyl ten důvod. *Tita Andronica* jsem si vybrala, protože jsem ho už režírovala na divadle a taky protože mi vadí, že často bývá očerňován. Ide o Shakespearovu ranou hru plnou vzteku mladého nadaného umělce, který vidí svět, jaký je. Stovky let připadala lidem moc násilná. Ale když se podíváte, co se teď děje třeba ve Francii, dojde vám, že Shakespeare nijak nepřeháněl. Podle mě je to geniální kus o všech formách násilí. Navíc se na začátku setkáváme s pozitivní titulní postavou, která ve finále skončí jako obscénní vrah, co zapéká děti do koláčů. Shakespeare chápe, že jsme všichni schopni krutosti. Nyní, když se společnost znovu rozděluje na nepřátelené frakce, mi ta hra připadá ještě děsivější.

A proč jste chtěla zfilmovat *Bouři*?

To byla vůbec první Shakespearova hra, kterou jsem kdy na divadle dělala, tam někde začala moje láska k tomuhle autorovi. Je to metafyzická látka, z níž se těžko dělá film, protože je dost fragmentovaná. Jsem

ale na ten snímek hrdá, Helen Mirrenová je výborná. Myslím, že se ženou v hlavní roli to funguje silněji. Původně jsem pro postavu mága Prospera hledala muže, ale pak jsem potkala Helen na večírku, postěžovaly jsme si, jak málo je rolí pro starší ženy, a okamžitě jsme se domluvily na spolupráci.

Pocházíte z rodiny, která se aktivně zajímá o politiku. Cítíte se i vy sama jako aktivistka?

Doufám, že aktivistka jsem, i když se jako umělec nemůžete vyjadřovat přímo. Nemůžete se postavit před kameru a říct lidem: „Protestujte!“ Musíte se k nim dostat přes jejich srdce a představitost. Třeba když jsme do *Across the Universe* natáčeli demonstraci proti vietnamské válce, mladí lidé si mysleli, že jde o skutečnou demonstraci proti válce v Iráku. A pochopili, že v 60. letech jejich předci jen neseděli doma, ale vyšli do ulic. Mladí vůbec *Across the Universe* milovali. Studio přitom z filmu chtělo vystříhnout všechny politické věci. Nebo třeba repliku hlavní hrdinky Lucy o tom, že nechce mít děti. Ale jak může vzniknout nějaké ženské hnutí, pokud nebudou šestnáctileté dívky zpochybňovat budoucnost, kterou jim společnost nalinkovala? Svou představu jsem si nakonec prosadila, ale studio odmítlo utratit cokoli za propagaci, takže *Across the Universe* v kinech moc nevydělalo.

Všechny vaše snímky úzce propojují film s divadlem a jsou velmi promyšleně stylizované.

Tvůrci by si měli pečlivě vybírat styl, kterým chtějí svůj příběh vyprávět. Podle mě by neměli prostě jen tak sebrat kameru a jít točit. Když ukazujete pouze to, co vidíte kolem sebe, nejdete dost do hloubky. Nečekám, že všechny věci, které jsem do svého díla dala, budou pochopeny. Ale to neznamená, že bych kvůli tomu měla rezignovat na pečlivé promyšlení toho, co a jak chci vyprávět.

Jste jedna z mála úspěšných žen režisérek na divadle i ve filmu. Právě debata o postavení žen docela hýbe současným Hollywoodem.

Ty debaty jsou směšné, jenom se mluví, ale situace se nijak nezlepšuje. Mám za sebou pět ceněných filmů, oscarovou nominaci, a stejně nemám moc nabídek. Zčásti proto, že se s producenty hádám, takže mezi nimi asi nemám nejlepší pověst. Když si své prosazují muži jako Fincher nebo Scorsese, všichni to berou. Když se tak chová žena, je to mrcha. Taky nežiju v Hollywoodu a neberu filmy, které by mě nebavily.

O plány na další projekty přesto nouzi nemáte. Je mezi nimi i další film podle Shakespeara?

Není. Lidi na ně dnes bohužel nechtějí chodit.

BEZ ZAČÁTKU A BEZ KONCE

Spektrum: Mumblecore

TEREZA KROBOVÁ

Díváte se na film a nejste si jistí, co sledujete? Máte dojem, že někdo omylem přemazal kazetu (v rámci letošního vizuálu LFŠ budeme předstírat, že se stále hojně používají věháesky) nějakým domácím videem? (Ne)herci pronášejí dlouhé dialogy bez obsahu a všechno to vypadá jako natočené za jedno odpoledne? Pak jste pravděpodobně narazili na nefalšovaný mumblecore!

Snaha o civilnost, nenucenost, a tedy zpochybnění všeho, co film původně dělalo filmem, ostatně není nic nového. Dost brzy si totiž režiséři začali uvědomovat, že cesta k divákům a jejich slastem je v zásadě dvojitá. Někteří se dívají na filmy proto, aby si zkusili, co nikdy nezažili nebo nezažijí – proto v nich tak rádi cestujeme časem, do vesmíru nebo se necháme strašit duchy. Pak je tu ale část publika, jež chce na plátně vidět to, co samo ve svém životě prožívá.

Proto jsou tak populární romantické komedie (o jejich vztahu k realitě samozřejmě můžeme pochybovat), vztahová dramata nebo filmy Woodyho Allena. Ostatně právě on je jedním z těch, kteří se zasloužili o popularitu konverzaček. Za hranici toho, co se zdá být přijatelné a klasicky „filmové“, pak vykráčovali třeba umělci z dánského Dogmatu 95. Zdá se ovšem, že snímky pod označením „mumblecore“ tuhle laťku ještě posouvají. Vítejte v reálném světě bez pravidel, která ostatně nemá ani samotný mumblecore. Ten nikdy nebyl nějak deklarovaným hnutím s jasně daným programem, a proto vlastně nikdy nezačal ani neskončil.

Název mumblecore („mumble“ je česky mumlat) je odvozen od nezřetelné mluvy, která všechny snímky spojuje. Termín se poprvé objevil v rozhovoru pro server IndieWire

Vzájemné porozumění (režie: Andrew Bujalski, 2005)
→ sobota 30.07. / Kino Reduta 1 / 23.30

v roce 2005, zmínil ho režisér Andrew Bujalski, jehož snímek *Funny Ha Ha* (2002) je označován v tomto směru za iniciační.

Mumblecore filmy vznikaly zpravidla v USA na začátku tisíciletí a záměrně působí silným DIY dojmem. Dost často využívají improvizace a jsou tematicky různorodé. Žánrově se většinou jedná právě o romantické komedie (na LFŠ ovšem můžete vidět i road movie nebo horor), které vyprávějí o zdánlivě banálních životech amerických dvacátníků. Jejich ponoření do „problémů prvního světa“ tu bývá zároveň terčem kritiky – sledujeme totiž životy bílých, převážně dobře situovaných lidí, již si o skutečných problémech mohou nechat jenom zdát.

Greta Gerwigová

Výraznou osobností, která spojuje téměř všechny mumblecore snímky uváděné na letošní LFŠ, je Greta Gerwigová. Herečka, scenáristka a režisérka postupně vystoupila z indie komedií a začala se objevovat po boku hvězd, jako jsou Ben Stiller, Natalie Portmanová nebo Helen Mirrenová. Její komediální talent i schopnost přesně popsat malá velká trápení většiny z nás z ní ale dělají především „matku“ mumblecore žánru. Zamilujete si ji jako nešťastnou Hannah (*Hannah jde po schodech*), tragikomickou Frances (*Frances Ha*), Mattie,

kteří si prochází bolestným rozpadem vztahu (*Noci avikendy*), i jako final girl v hororu *Pytel na palici*. K mnoha snímkům navíc napsala scénář, *Noci avikendy* dokonce sama režírovala.

Rozboření škatulek

Dalším rysem „umumlaných“ filmů je i to, že nenabízejí příliš vyklenutý dramatický oblouk. Nečekejte krizi, nečekejte kolizi, nečekejte peripetii. Většina snímků se tváří tak, že prostě někdo uprostřed svého života zapnul kameru, aby ji o dvě hodiny později vypnul. Právě tato až naturalistická realnost stojí v přímém protikladu s narativní strukturou, na kterou jsme zvyklí.

Zajímavé je, že většina mumblecore filmů (tedy především těch, jež můžete vidět na LFŠ) vypráví příběhy, které podkopávají i rámce mnohem širší, společenské. Sledujeme tak dívky, jež rozhodně neodpovídají stereotypům o ženskosti, v jednom případě (*Pornoden*) dva kamarády, kteří se, byť nejsou gayové, rozhodnou mít spolu nezávazný sex. Snaha o zařazení, škatulkování, vytváření typů tu tak selhává, stejně jako při pokusu definovat filmy samotné.

S tím souvisí i jedno doporučení – nevybírejte si ze sekce mumblecore snímky podle synopse. Prostě na jeden vyrazte! Hýčkejte si své civilní já a užijte si pocit, že jen koukáte na souseda v protějším okně. Oblažujte se pocitem, že řeší úplně stejné problémy jako vy, ačkoli vám ještě před chvílí připadalo, že právě vy trpíte nejvíce na světě a nikdo vám nerozumí. I o tom je mumblecore.

DOPORUČUJEME

NEVINNÝ

→ **Sportovní hala 12.00**

„Můj život začíná a končí tady,“ říká své ženě Tullio, hrdina snímku *Nevinný*. „Neznám peklo, abych se něčeho bál, ani nebe, abych měl v co doufat. Podle mě můžeme spoléhat jen na sebe, i když to není pohodlné.“ Tullio se necítí být svázán morálkou, která mu přijde jako uměle vytvořený nástroj, jak udržovat lidské bytosti omezené a poslušné, a namísto toho si vytváří pravidla vlastní. Tímto přístupem může připomenout Dostojevského Raskolnikova ze *Zločinu a trestu* – a podobně jako Raskolnikov se i Tullio nakonec stává obětí svého vlastního zdánlivě odvážného a provokativního pojetí světa. Jedná se o Viscontiho poslední snímek, který dokončoval na invalidním vozíku. Premiéry se už nedožil. (klk)

ODEBRAT Z PŘÁTEL

→ **Tenisová hala 17.00**

„Jestli s tím nepřestaneš, tak ti s tím fláknu o zem!“ říká babička svému vnukovi. Je Štědrý den, oba sedí v kostele na mši, teenager David má ale místo bible v ruce tablet a neustále projíždí Facebook. Právě se s ním rozešel jeho kluk a on se s tím nemůže vyrovnat. V zoufalých pokusech se ho snaží získat zpátky. Dokonce si na ruku vyřeže jeho jméno, které mu pak hrdě ukazuje během hovoru na Skypu. David se postupně stává regulérním stalkerem. Perfektní téková kamera nás zavádí do chaotického životního labyrintu mladého kluka. Filipínský režisér Joselito Altarejos ukazuje, jak se sociální sítě mohou stát děsivou zbraní, která destruuje naše vnitřní světy, a jak mohou vyústit v hotové šílenství duše. (oma)

FRANCES HA

→ **Tenisová hala 20.30**

Pulzující New York, jenž rozhodně nevypadá jako z pohlednice. Podivná směsice hudby, vše od klasiky po indie kytarovky. Černobílá kamera. Dlouhé dialogy o nesmrtnosti chrousta. To všechno je *Frances Ha*, snímek z umulané mumblecore sekce. Nemusíte se ale bát, hlavní hrdinku Frances si okamžitě zamilujete. Špinavý New York ji nutí být samostatnou a nezávislou, ona je však ve skutečnosti křehká a osamělá. A moc neví, co s tím. Vždyť kdo z nás někdy neměl pocit, že už ho jeho „cool“ maska táhne k zemi. Okouzluje film pro každého, koho rozčiluje věčný optimismus Amélie z Montmartru. V jedné z rolí si navíc všimnete tehdy ještě nepříliš známého Adama Drivera! (tek)

5

VELEZRADA

→ **Kino Hvězda 14.30**

„Matematická“ hudba a k ní velký mezinárodní konflikt či terorismus. Ano, čtete správně. *Velezrada* z roku 1929, kterou mnozí považují za britskou odpověď na Langův *Metropolis*, mnohé předpověděla. Uvidíte tak válku, o níž nevíte, kdo ji začal, videohovory nebo tunel mezi Velkou Británií a Francií. Němý snímek varuje před opakováním hrůz, aniž by věděl, jak aktuálním se jeho poselství stane. Ale k té slíbené matematice – na LFŠ film doprovodí dvojice Alphones, která svou hudbu popisuje jako soft math rock. Kamarádi z Brna hrají na basu a bicí, což znamená plno smyček a žádný zpěv. Zálību mají v jednoduchých matematických rovnicích o dvou neznámých a ve stavebnici Merkur. (tek)

VLK Z KRÁLOVSKÝCH VINOHRAD

→ **Klub kultury 17.30**

Uplynulo skoro půlstoletí, ale Janu Němcovi to zjevně pořád leželo v žaludku. V Cannes 1968 prý organizátoři slíbili, že dají hlavní cenu na sto procent jednomu ze tří československých filmů v soutěži. Byl mezi nimi i Němcův *O slavnosti a hostech*. Jenže pak vyslyšeli Godard, Truffaut a spol. hlas zrovna revolučních pařížských ulic a festival jako buržoustkou akci ukončili. Zlatá palma se neudělila, lístky do první filmařské ligy se nerozdaly. „A proto bude ten můj snímek protifrancouzský!“ prohlásil Jan Němec o *Vlku z Královských Vinohrad*, filmu podle jeho povídek ze sbírky *Nepodávej ruku číšníkovi*, které jsou inspirovány jeho vlastními životními osudy. Své finální dílo legendární režisér bohužel dokončit nestihl, zemřel v březnu tohoto roku, ale pomstu Francouzům za něj dotáhli jeho spolupracovníci. (zbn)

LILY LANE

→ **Tenisová hala 23.30**

Už celovečerní debut Benedeka Fliegaufa *Houština* naznačil, že se jedná o režiséra s radikálním formálním rukopisem, jenž na děj neklade takovou váhu, soustředí se spíše na zachycení nálady, atmosféry. I když se tomu ve svém nejslavnějším snímku *Je to jen vítr* lehce vzdálil, v *Lily Lane*, příběhu o vztahu rodiče a dítěte a síle vyprávění, jako by se vracel ke svým experimentálním kořenům. Právě díky originálnímu obrazovému vidění je Fliegauf dodnes nazýván „záračným dítětem maďarské kinematografie“, i když to v jeho skoro 42 letech už přestává být přílehlavé. A tak se o něm možná ještě víc začíná mluvit jako o „solitérovi“. A to protože, což možná pozvedne v uměleckých pokusech řadu návštěvníků LFŠ, nikdy nevychodil žádnou filmovou školu. (zbn)

SHAKESPEARE I SPIDER-MAN

Dvě hodiny odpovídala americká režisérka Julie Taymorová na otázky novináře Pavla Sladkého a publika kina Hvězda v rámci své Lekce filmu. Během té doby probrala všechny své snímky včetně dvou shakespearovských adaptací *Titus* a *Bouře* i několik historek o tom, jak se pracuje s Anthonym Hopkinsem, který nerad točí víc než tři jetí jedné scény. Řeč se stočila také na neslavně proslulý divadelní muzikál o Spider-Manovi, který Taymorová musela jako režisérka opustit. „Ten projekt jsem milovala a mrzí mě, že jsem ho nemohla dokončit. Ale chtěla jsem příběh superhrdiny propojit s řeckým mýtem o Arachné a bohužel se toho dost lidí zaleklo,“ postěžovala si. Divákům také prozradila, proč ji neláká adaptace *Hamleta*: „Existuje už tolik verzí! Navíc Hamlet mě nikdy nedojímal, beru ho jako dalšího sériového vraha, jen s existenciálními problémy. Shakespeare ho psal na vrcholu, je to velmi inteligentní, dospělá a kontrolovaná hra. Já mám radši Tita a jeho syrovost.“ (ivp)

O SCÉNÁŘÍCH A HÁZENÍ LOPATOU

Petr Jarchovský hovořil v rámci poslední Letní filmové akademie o procesu psaní scénářů i stavu výuky scenáristiky na vysokých školách. Jako pedagog si u studentů cení literárního talentu, ale klíčové jsou vlastní zkušenosti a schopnost přetavit je do povytavých příběhů. To nejdůležitější, totiž téma, by podle něj nemělo být na začátku jasné, ale vyplynout až postupně. Tak se prý rodí dobrý scénář. Ke konci povídání Jarchovský podotkl, že největší dřina na scenáristice je ležení na kanapi, zírání do kouta a přemítání o tématech. Samotné psaní

na počítači je pak už jen házení lopatou. (mse)

ŠKOLA FILMAŘINY ROGERA CORMANA

Devadesátiletý režisér a producent Roger Corman natočil během své kariéry desítky filmů větší či menší kvality, ale nikdy na nich neprodělal ani cent. „Dokázal totiž vychytat aktuální trendy trhu a zároveň i věděl, jak točit levně,“ uvedl Jiří Flígl během přednášky *Škola filmařiny Rogera Cormana aneb pod pokličkou brakové produkce*. Flígl nastínil i režisérovu ojedinělou schopnost přiblížit se mladému publiku, z nějž měla kina vždy největší tržby: „Corman čerpal náměty z bulvárních novinových titulků, což bylo zajímavé právě pro teenagery.“ Uznávaný filmař ale šel ještě dál, ve svých snímcích zároveň reflektoval tehdejší dobu a poměry, aniž by moralizoval či kohokoli odsuzoval. Za celoživotní dílo si pak v roce 2009 odnesl Oscara. (aka)

NĚCO, CO SÁHNE K SRDCI

„Něco pro oči, něco pro uši, něco pro zamyšlení a něco pro zasmání, něco pro radost a něco, co třeba nepozorovaně, ale zato trvale sáhne k srdci“ – tak shrnul filmový publicista a historik Jaroslav Sedláček život a dílo Karla Zemana, kolem kterého se točila velká část přednášky *Český film VII: 1957–1963*. Režiséři druhé poloviny 50. let se pokoušeli točit snímky realistické se silnými morálními dilematy, nicméně pochopení ze strany moci se nedočkali a výsledkem byla spousta zákazů. Sedláček se zaměřil nejen na filmaře tzv. první generace FAMU, ale i na umělce, kteří se uchýlili ke tvorbě pro děti a mládež, mezi něž patřil právě i „filmový dobrodruh“ Karel Zeman. (han)

KOORDINÁTORKA PROGRAMU CINED LÉNA ROUXELOVÁ: FILMY BY SE MĚLY VE ŠKOLÁCH VÍCE ANALYZOVAT

ONDŘEJ MORAVEC

jak se pracuje se stříhem, se světlem, jakým způsobem se vypráví příběh, jak režisér bude jednatlivé charaktery...

Míříte na děti a mládež od 6 do 19 let. To je poměrně široké rozpětí a musí se tomu přizpůsobovat i výběr filmů. Godarda asi prvňáček úplně nezpracuje...

To si samozřejmě uvědomujeme a podle toho máme vytvořených několik kategorií. Právě Godarda doporučujeme pro děti ve věku 15–19 let. Pro nejmenší vybíráme krátké filmy, někdy i animované, které dokážou dobře pochopit.

Nebojíte se třeba, že budou učitelé rezervovaní k filmům, které neznají? Jak přesvědčit třeba portugalského učitele, aby pouštěl studentům pro něj neznámé bulharské snímky?

Všechno je to o dialogu a o tom, mít dobré koordinátory v jednotlivých zemích. Snažíme se mít tu nabídku pestrou – dávat do výběru jak slavná evropská jména, tak méně známé lokální tvůrce. A je pak hrozně zajímavé pozorovat studenty, jak ty filmy, které jsou jim třeba kulturně vzdálenější, analyzují úplně nově, netradičně. Funguje to.

Od září se do projektu zapojí díky AČFK čeští učitelé a studenti. A také se ve výběru objeví české filmy. Už je máte zvolené?

V Česku to bude hodně těžké. Do kolekce vždy přibíráme jen tři filmy z každé země, takže budeme muset hodně pečlivě volit. Pravděpodobně se mezi nimi objeví *Lásky jedné plavovlásky*. A potom chceme ukázat i českou animátorskou školu. Právě s AČFK budeme ještě debatovat, které snímky by byly nejvhodnější.

Vzpomíná si na to asi každý. Paní učitelka nebo pan učitel nese DVD či VHS. Bude se pouštět film. Ne vždy s ním ale umějí učitelé dobře pracovat. A právě o jejich lepší vyškolení se snaží projekt CinEd. Program byl zatím spuštěn v šesti zemích, od podzimu zakoření ve spolupráci s AČFK také v ČR. Mluvili jsme o něm s jeho francouzskou koordinátorkou Lénou Rouxelovou.

Jak je na tom Evropa, co se týká filmového vzdělávání?

Dosud se konstruovalo hlavně uvnitř jednotlivých států. My chceme podpořit trochu jiný koncept, kdy se budou koordinátoři ze všech zapojených zemí navzájem obohacovat o nové poznatky. Právě ta pluralita a mezinárodní pestrost je naším hlavním cílem.

Jak se film dnes v rámci vzdělávání používá?

Nejčastěji učitelé využívají snímky coby pomůcku pro výuku svých předmětů. Takže když například učí historii, pouštějí žákům filmy o různých válečných konfliktech, když literaturu, sahají po adaptacích slavných románů. Naší ctí záhodnost je ale přesvědčit učitele, aby neužívali film jenom jako didaktickou pomůcku, ale aby ho učili studenty přímo číst a analyzovat. Aby mluvili o tom,

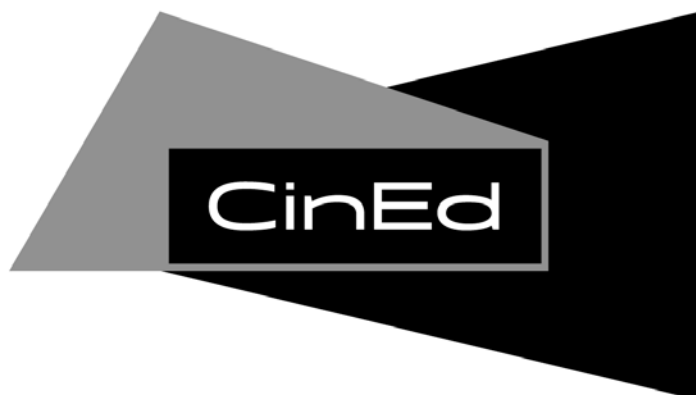

DOPITO

LOU POKÉMONŮ

ONDŘEJ MORAVEC

Je druhá hodina ranní. V malém městečku poblíž New Yorku se prochází dvaadesátiletý muž za plotem svého domu, který sousedí s temným lesem. Prozrazuje ho jenom malé světýlko, jež vyzařuje z jeho dlaně. Muž drží v ruce svůj smartphone. „Taaak, tady jsi, Charizarde.“ Má ho! Pokémonovským honitbám propadají v posledních dnech všichni. I na Filmovce se včera lovilo. Zpočátku kolem Slovácké budy mnoho Ashů Catcherů nebylo (jeden mladík tu ale klofí naši „seznamkovou kamarádku“ – o pokračování mileneckého honu ale až příště), postupně se však na sebe lovci nabalovali. Devadesátkový trend tak ožil ve zcela nové a zábavné podobě. A naštěstí se celá akce obešla bez větších obtíží. V poslední době se totiž objevily zprávy, které ukazují, že i takoví pokémoni jsou poněkud kontroverzní záležitost. Chytat animované postavičky v prostorách památníku bývalého koncentračního tábora není úplně košer. A někdy je potřeba k lovení zavolat i záchranku. K tomuto kroku byl donucen právě i onen stařík lovcí v temném lese. Charizarda sice chytil, ale neuvědomil si, že tak trochu ztrácí pevnou půdu pod nohama. Zabořil se do hluboké bažiny a nemohl se dostat ven. Zavolal tedy záchranku, která ho musela z bryndy vytáhnout. Své ženě slíbil, že lovit přestane. Respektive že nebude pokémony nahánět po setmění. Je tak postaven před neřešitelnou otázkou – jak chytil takového Gastlyho, jenž žije jen v noci? Pomohlo by mu snad jen to, kdyby za námi dorazil na Filmovku. Tady se zjevně dají klofnout zajímavá stvoření i přes den.

EVROPSKÝ VZDĚLÁVACÍ PROGRAM

Mezinárodní program filmové výchovy CinEd si klade za cíl zpřístupnit evropské filmy mladým divákům ve věku 6-19 let.

Partnerem projektu je Asociace českých filmových klubů, která koordinuje tento program v ČR a zprostředkovává jej všem zájemcům.

Program CinEd je realizován s podporou programu Europe Créative-MEDIA Evropské komise a Státního fondu kinematografie. V čele projektu stojí Francouzský institut v Paříži.

www.acfk.cz/cined/

INSTITUT FRANÇAIS

Co-funded by the European Union Creative Europe MEDIA

POŘADATEL

HLAVNÍ PARTNEŘI

MĚSTO UHERSKÉ HRADIŠTĚ

FINANČNÍ PODPORA

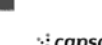
OFICIÁLNÍ PARTNEŘI DOPROVY

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

SPOLUPRÁCE

Filmové listy pro vás připravili: Klára Kolářová (šéfredaktorka), Zbyněk Vlasák (zástupce šéfredaktorky), Adéla Kabelková, Tereza Krobová, Ondřej Moravec, Iva Přivřelová (redaktorky), Veronika Pleskotová (korektury), Štěpán Malovec (grafika), Jaromír Hárovník (sazba), Helena Fikerová, Martin Hrouzek, Jakub Macháček, Marek Malůšek (fotografové), Jakub Plachý (kresba komiksu), Adéla Kabelková, Klára Kolářová (scénář komiksu), Agentura NP (tisk).

čas time místo place název title sekce section úvod introduction host guest délka / length země country rok year english friendly program – strana programme – page

čas	místo	název	sekce	úvod	host	délka	země	rok	english friendly	program – strana	programme – page
8.30	Kino Hvězda	Spolu	A			7	ČR	2015			142
8.30	Kino Hvězda	Eva Nová	A	Martin Palúch		106	Slovensko, ČR	2015			139
8.30	Kino Reduta 1	Země se chvěje	I	Stefania Parigi, Aleš Říman		160	Itálie	1947			81
8.30	Tenisová hala	Nikdy nejsme sami	V	Jaroslav Sedláček		106	ČR	2016			120
9.00	Dětský stan	Film. pohádka: Poklad na Sovím hrádku	DP			68	ČR	2004			189
9.00	Klub kultury	Pět lupičů a stará dáma	I	Iva Hejlíčková		97	Velká Británie	1955	✓		89
9.30	Sportovní hala	Šmírák	S	Viktor Palák		101	Velká Británie	1960	✓		99
10.00	Work & shop zóna	Vyrobte si šperk z barevných nití	DP			120					203
10.30	Dětský stan	Divadelní herectví – workshop pro děti	DP			90					189
11.00	Tenisová hala	Títfieldská raketa	I	Věroslav Hába		84	Velká Británie	1953	✓		89
11.00	Kino Hvězda	Náměstí svaté Alžběty	Z	Jan Lukeš		85	Československo	1965			154
11.30	Kino Reduta 1	Nádherná léta na Provázku	Z	host: Vladimír Morávek		58	ČR	1998			155
11.30	Kino Reduta 1	Ples na Provázku	Z			59	ČR	2012			156
11.30	Klub kultury	Noční recepční II.	Z	Jakub Korda		174	VB, USA	2016	✓		157
12.00	Kino Mír	Sedmdesátá léta	F	Jana Bébarová		131	Filipíny	2002	✓		72
12.00	Sportovní hala	Nevinný	I	Mattia Cinquegrani, Jan Šulc		122	Itálie	1976			85
13.00	Literární stan	Přestext – poetický workshop	DP			90					205
13.00	Respekt stan	Hudební banka	DP	host: Jan Nedvěd		45					208
13.30	Kino Reduta 2	CinEd se představuje	OP	hosté: Pavlína Kalandrová, Aleš Říman ad.		210					182
14.00	Dětský stan	Studio DAMÚZA Praha: Pohádky z lesa	DP			60	ČR				189
14.00	Work & shop zóna	Blok z Parapetu	DP			180					203
14.00	Work & shop zóna	ZOOT: Rychlý hadry	DP			120					203
14.30	Kino Hvězda	Velezrada (hudba: Alphones)	I	Zdeněk Blaha		85	Velká Británie	1929	✓		92
14.30	Tenisová hala	Jak být milována	V	Petr Vlček		97	Polsko	1962	✓		117
15.00	Kino Reduta 1	Slepá ulička	S	Viktor Palák		106	USA	1947	✓		99
15.00	Klub kultury	Zkáza krásou	V	host: Jan Gogola ml.		90	ČR	2015			122
15.00	Dětský stan	Výtvarná dílna: Sběrka brouků	DP			90					190
15.30	Sportovní hala	Rosencrantz a Guildenstern jsou mrtvi	Z	Aleš Říman		118	VB, USA	1990	✓		152
15.30	Kino Mír	Jáma a kyvadlo	I	Jiří Flígl		85	USA	1961	✓		93
16.00	Literární stan	Psí víno – literární čtení	DP			120					205
17.00	Kino Hvězda	Baron Prášil	A	Ondřej Beránek		80	Československo	1961	✓		137
17.00	Plenér u Div. stanu	Divadlo koňa a motora: MacBeth	DP			60					192
17.00	Tenisová hala	Odebrat z přátel	F	Jana Bébarová		93	Filipíny	2014	✓		76
17.30	Kino Reduta 2	CinEd a jeho využití v praxi	OP	h: N. Bourgeoisová, I. Bourdonová		150					182
17.30	Kino Reduta 1	Vášeň	I	Jan Šulc		123	Itálie	1954	✓		82
17.30	Dětský stan	Program pro teenagery: Chytrý kvíz 4	DP			150					190
17.30	Klub kultury	Vlk z Královských Vinohrad	V	hosté: T. Michálek, T. Klein, J. Felcman		68		2016	✓		121
18.00	Kino Mír	Studentské filmy: M. Kuba + F. Rejč	V	hosté: Martin Kuba, Filip Rejč		74	ČR				132
18.00	Sportovní hala	Barevné kolo	S	Jan Jílek		83	USA	2011	✓		106
18.00	Respekt stan	VHSuper menu 7	DP			90					206
19.00	Divadelní stan	Filip Teller: Tell or Show – Slovácká	DP			100					193
19.30	Kolejní nádvoří	L. Redlová & Garde, Musica Folklorica	DP			150					198
20.00	Kino Mír	Nikola Tesla	DP			120					
20.00	Respekt stan	Vlk z Královských Vinohrad v Respekt stanu	OP			120					182
20.30	Kino Hvězda	Krásná neznámá	A			7	ČR	2014			142
20.30	Kino Hvězda	Starci na chmelu	A	h: Bregant, Pommeauová, Harapes, Kubicová		89	Československo	1964	✓		138
20.30	Tenisová hala	Frances Ha	S	Pavel Bednařík		89	USA	2012	✓		106
21.00	Kino Reduta 1	Vítězové či poražení?	I	Věroslav Hába		92	Velká Británie	1942	✓		86
21.00	Klub kultury	Spojené státy lásky	V	Petr Vlček		104	Polsko	2016			126
21.30	LK Smetanovy sady	Rebelové	L			109	ČR	2001	✓		165
21.30	Sportovní hala	Monstrum	S	Viktor Palák		85	USA	2008	✓		101
22.00	Divadelní stan	Chmel party	DP			240					209
22.00	RWE Masarykovo n.	Polednice	L			90	ČR	2016	✓		167
23.30	Kino Reduta 1	Maniak	S	Viktor Palák		89	USA, Francie	2012	✓		102
23.30	Respekt stan	Zvířátka	DP			27	USA	2016	✓		206
23.30	Tenisová hala	Lily Lane	V	Pavel Bednařík		91	Maď., FRA, Něm.	2016			127
23.59	Kino Hvězda	Hollywood Boulevard	I	Jiří Flígl		83	USA	1976	✓		95
23.59	Klub kultury	Menandros & Thais	V	Silvie Suchnová		129	ČR, Rakousko	2016			120
23.59	Sportovní hala	Pornoden	S	Jan Jílek		94	USA	2009	✓		106

! Veškerý program včetně odborného je veden v českém jazyce, případně tlumočen, projekce doprovází české titulky.

F Fokus: Filipíny I Inventura S Spektrum V Visegrádský horizont A AČFK uvádí Z Zvláštní uvedení L Letní kina OP Odborný program DP Doprovodný program

SOBOTA 30.07. RANNÍ PROJEKCE

Rodinný film
Kino Hvězda
08.30

Kronika
Tenisová hala
8.30

Přízraky noci
Kino Reduta 1
9.00

Saulův syn
Klub kultury
9.00